

Lõputöö probleemiks oli sõiduautode multimodaalse veo kulumudeli puudumine, mis võimaldaks võrrelda erinevaid veomarsruute sotsiaalse täiskulu alusel. Probleemist lähtuvalt oli lõputöö eesmärgiks konstrueerida mudel veotehnoloogia valikuks, mis arvestaks nii sisekulusid, nagu tariifid, veomaksud, terminalikulud jt, kui ka aja- ja välismõju kulusid. Välja töötatud mudelit kasutas autor sõiduautode veo analüüsiks Hiinast Venemaale kahe multimodaalse marsruudi kaudu.

Töö eesmärgi saavutamiseks kasutas autor transpordiökonomika erialast kirjandust ja transpordiprojektide aruandeid. Arvutuste vajalikud andmed olid saadud näidisettevõttest Autolink Baltics AS ning selle partneritelt ja allhankijatelt. Peamiste kvalitatiivsete meetoditena kasutati stsenaariumite analüüsi, kuluarvutlust ning tekstianalüüsi. Juhtumiuuringu objektiks oli valitud sõiduautode veoga tegelev ettevõtte Autolink Baltics AS. Tianjinist Hiinast Moskvasse Venemaale sõiduautode tarnimiseks analüüsis autor kahte võimalust: maismaa- raudteevedu ning mere- ja maanteevedu.

Kahe stsenaariumi võrdlusest selgus, et sõiduautode vedu Hiinast Venemaale on parem teostada esimese stsenaariumi järgi ehk kasutades raudteetransporti. Selle stsenaariumi kõik sotsiaalse täiskulu komponendid on väiksemad kui teises stsenaariumis ehk multimodaalses veos, kus kasutatakse maantee- ja meretransporti.

Enne lõpliku otsuse tegemist soovitab autor kaaluda ka mõlema stsenaariumi võimalikke veoriske ja -ohtusid. Töös konstrueeritud kulumudel on rakendatav ka teistes sarnastes stsenaariumide võrdlemise situatsioonides, kui viia sisse vastavad korrektiivid spetsiifiliste lähteandmetega.